

i Finantsloven, hvor der er Tale om Honorarer, der skrive sig fra en meget ældre Tid end Grundloven, og med Hensyn til dem har Statsrevisionen anseet det for uvisst, om Rigsdagen vilde have disse Honorarer betragtede paa samme Maade som de Honorarer, der hidrøre fra Tiden, efterat Grundloven er givet. Nu har den Statsrevisor, som har gjort denne Indstilling, meent, at det vilde være rigtigt at lade Rigsdagen afgjøre, hvorledes den opfatter disse Tilfælde, om den vil, at Sædtillæg for Honorarer skal gjøres til Gjenstand for Indstilling af Statsrevisionen i det ene og det andet Tilfælde eller ikke. At det er den samme Person, som der er Tale om i begge Tilfælde, det veed den ærede Taler, men det havde Statsrevisionen ingen Anelse om. I hvad der er meddeelt Statsrevisionen, forelaa der ikke et Ord, som tydede derpaa. Jeg skal dog ved Siden heraf bemærke, at jeg ikke kan forklare mig, hvorledes man af 4 forskellige Honorarer kan danne een fast Gage, og at jeg heller ikke kan indsee det Hensigtsmæssige deri.

Hvad angaaer, at Ordene „for denne Gang“ ere komne ind paa det ene Sted, har jeg allerede tilfrækkeligt antydet, hvorfor Statsrevisionen har brugt dette Udtryk der. Saadanne Nuancer som „passerer for denne Gang“ eller „passerer“ er det iøvrigt naturligtvis umuligt at holde Konsekvens i; i det Mindste er det i mine Tanker umuligt. Grunden, hvorfor man her har tilføjet „for denne Gang“, har jeg angivet.

Jeg maa tilstaae, at det har været mig en stor Tilfredsstillelse at høre de Ytringer, som den høitærede Finantsminister har fremsat for Landstinget idag. Maaskee enkelte af Landstingets Medlemmer ville erindre, at jeg i en tidligere Samling har yttret mig paa samme Maade med Hensyn til disse Spørgsmaal, ikke under Behandlingen af en Statsrevisionsberetning, men under Behandlingen af Finantsloven. Jeg er saaledes aldeles enig med den høitærede Finantsminister i, at det er uhenigtsmæssigt, at Rigsdagen gjentagne Gange har paalagt Statsrevisionen at gjøre Indstilling om enhver Overskrivelse. I Grundlovens § 53 staaer, at det paaligger Statsrevisionen at paasee, at „ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted.“

Jeg har meent, at dette skulde forstaaes saaledes, at naar der befaantes en Udgift, som laa udenfor den trykte Finantslov, saa skulde der derom skee Indstilling fra Statsrevisionens Side; var det derimod en Udgift, der laa udenfor de Finantsloven ledsagende skrevne Bilag, saa behøvedes ingen Indstilling, saa maatte det i alt Fald gjøres til Gjenstand for nyere Overveielse, om det var nødvendigt at gjøre Indstilling. Det er imidlertid gjentagne Gange fordret paa et andet Sted, at Statsrevisionen skulde gjøre Indstilling overalt, hvor der var skeet Overskrivelse, ogsaa blot af de skrevne Underbilag, og Statsrevisionen er altsaa nødt til at rette sig derefter. Det er forøvrigt ganske mærkelige Resultater, man kommer til, naar man fæster Diet paa, hvorledes det i saa Henseende gaaer til paa forskjellige Steder. Man har i et Land, hvor man ogsaa har en konstitutionel Forfatning, anseet det for et overordentlig stort Fremskridt at opnaae en saadan Specialisering af Finantsloven, at man ikke behøver at votere et Ministeriums Budget under Et, men kan dele det i forskellige Kapitler. I et andet Land, hvor der ligeledes haves en konstitutionel Forfatning, har man fornødig seet, hvorledes der har været meget heftig Strid om Specialiseringen af Budgettet, og hvor Spørgsmaalet dreier sig om Summer paa 15 Mill. og 20 Mill. Hvad er der Spørgsmaal om her? Om 2 Rd. paa et skrevet Underbilag, om 1 Rd. 48 β o. s. v., om saadanne Smaating! Den ærede Finantsminister har som Exempel anført de kongelige Haver, og den ærede Ordfører har anført Sandsflugtens Dæmpning. Jeg skal tillade mig at anføre Bispetienden. Regnskabsudtoget handler derom fra Pag. 12 til Pag. 20. Desom de Herrer ville kaste Diet paa Bispetienden i Budgettet og i Regnskabet, ville De see, at der er Posten, som angaaer 3 Mill. Det forekommer mig, at det er uhenigtsmæssigt at ville have Regnskabet aflagt i en saadan Detail. Det er som Landstingsmand jeg siger dette; som Statsrevisor har jeg ikke Ret til at sige det; som saadan er jeg nødt til at rette mig efter, hvad Rigsdagen har foreskrevet i Instruxen, og jeg har derfor ogsaa gjort alle disse Indstillinger, naaget jeg